

PROGNOZA

ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

dotycząca ustaleń
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części terenu
sołectwa Czarniecka Góra

SIERPIEŃ 2020 r.

Opracowanie wykonane przez:

VIVERE Łukasz Nitecki

ul. Sanicka 145

97-500 Radomsko

Główny projektant:

mgr inż. arch. Łukasz Nitecki

Spis treści

1. WPROWADZENIE	5
a. Zakres i cel prognozy oddziaływania na środowisko	5
b. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy	6
c. Udział społeczeństwa w opracowaniu prognozy oddziaływania na środowisko	6
2. ANALIZA I OCENA STANU ŚRODOWISKA, W TYM NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	6
a. Stan istniejący	6
b. Położenie fizycznogeograficzne i rzeźba terenu	7
c. Rzeźba terenu	8
d. Budowa geologiczna	8
e. Udokumentowane złoża surowców naturalnych, złoża udokumentowanych kopalin, tereny i obszary górnictwa	9
f. Warunki hydrogeologiczne	9
g. Sieć hydrograficzna	10
h. Warunki klimatyczne	10
i. Gleby	11
j. Szata roślinna	11
k. Fauna	12
l. Ochrona przyrody	12
3. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA ISTNIEJĄCYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW CHRONIONYCH.	13
a. Stan atmosfery oraz jej główne zagrożenia	13
b. Stan wód powierzchniowych i podziemnych	15
c. Zagrożenia środowiska powodowane przez hałas	16
d. Zagrożenia powodowane promieniowaniem elektromagnetycznym	16
e. Powódź	17
4. ANALIZA I OCENA CELÓW OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONYCH NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM ALBO KRAJOWYM, ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU	17

5. PRZEDSTAWIENIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM ZAPROPONOWANYCH ROZWIĄZAŃ FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNYCH	18
a. Informacje o głównych celach, zawartości planu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami	18
b. Ustalenia projektu planu	19
6. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA USTALEŃ PLANU NA ŚRODOWISKO	20
7. WPŁYW USTALEŃ PLANU NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	21
a. Oddziaływanie na powietrze	21
b. Oddziaływania na powierzchnię ziemi i gleby	21
c. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne	22
d. Oddziaływanie na krajobraz	22
e. Oddziaływanie na klimat	22
f. Oddziaływanie na szatę roślinną, świat zwierzęcy i różnorodność biologiczną	22
g. Oddziaływanie na obszary chronione	23
h. Oddziaływanie na zasoby naturalne	26
i. Oddziaływanie na klimat akustyczny	26
j. Oddziaływanie na ludzi i dobra materialne	26
k. Oddziaływanie na dziedzictwo kulturowe	27
8. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU	27
9. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU	27
10. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.	28
11. POTENCJALNE ZMIANY W ŚRODOWISKU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU	28
12. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	28
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	29

1. WPROWADZENIE

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 3 ust. 1 pkt. 14, art. 46 pkt. 1 oraz art. 51 ust 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283 z późn. zm.).

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, niniejsze opracowanie sporządzone jest w ramach procedury przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, która w systemie polskiego prawa jest jednym z podstawowych elementów oceny potencjalnych przekształceń środowiska wynikających z projektowanego zagospodarowania terenu wyznaczonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

a. Zakres i cel prognozy oddziaływania na środowisko

Prognoza skutków wpływu ustaleń projektu „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części terenu sołectwa Czarniecka Góra” obejmuje kompleksową ocenę warunków biotycznych i abiotycznych środowiska przyrodniczego, przy uwzględnieniu jego aktualnego stanu i odporności na zmiany antropogeniczne oraz wpływu na środowisko dotychczasowego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu. Określa wpływ i zakres potencjalnych zmian w środowisku i warunkach życia mieszkańców, wywołanych realizacją ustaleń projektowanego dokumentu oraz przedstawia rozwiązania eliminujące lub ograniczające negatywne wpływy na środowisko, spowodowane realizacją ustaleń zawartych w planie.

Zakres i stopień szczegółowości prognozy, który został uzgodniony z:

- Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Kielcach,
- Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Końskich.

oraz jest zgodny z art. 51 oraz art. 52 ustawy z dnia 3 października 2008 r., o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Głównym celem niniejszego opracowania – prognozy – jest wskazanie, w jakim stopniu wyznaczone w planie przedsięwzięcia będą miały wpływ na środowisko przyrodnicze, dokonanie oceny czy jego zapisy nie naruszają idei zrównoważonego rozwoju zapewniających zachowanie prawidłowej gospodarki zasobami naturalnymi dla obecnych i przyszłych pokoleń oraz wskazanie metod zmniejszenia lub wykluczenia uciążliwości dla środowiska wynikających z realizacji działań zawartych w planie.

Do pozostałych celów zalicza się:

- ocenę możliwości oddziaływań transgranicznych,
- identyfikację obszarów objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem na środowisko i jego elementy składowe,
- ocenę na ile zaproponowane rozwiązania pozwolą wzbogacić lub odtworzyć obniżone i zdegradowane wartości środowiska,
- ocenę możliwości pojawienia się nowych szans dla ukształtowania wyższej jakości środowiska.

b. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

Przy sporządzaniu prognozy oddziaływania na środowisko posłużono się metodami opisowymi polegającymi na analizie różnych dokumentów planistycznych oraz materiałów z zakresu badań środowiska przyrodniczego, w tym aktualnego opracowania ekofizjograficznego sporządzonego na potrzeby planu.

Zebrane w ten sposób informacje posłużyły do określenia istniejącego stanu środowiska przyrodniczego i określenia jego funkcjonowania przy obecnym zainwestowaniu oraz oceny zakresu i charakteru przewidywanych zmian, które mogą być skutkiem realizacji ustaleń planu. Punktem wyjścia do tego była identyfikacja czynników mających potencjalny wpływ na środowisko.

c. Udział społeczeństwa w opracowaniu prognozy oddziaływania na środowisko

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest dokumentem wymagającym sporządzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Elementem tej oceny jest prognoza oddziaływania na środowisko, która zgodnie z art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wymaga udziału społeczeństwa w jej sporządzaniu, dzięki czemu, osoby nie posiadające profesjonalnej wiedzy mogą aktywnie włączyć się do konsultacji projektu planu, które w wyniku realizacji jego potencjalnych działań i przedsięwzięć będą oddziaływać na środowisko.

Artykuł 29. w/w ustawy podtrzymuje dotychczasową regulację prawa ochrony środowiska, przyznając prawo składania uwag i wniosków w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa „każdemu”. Środowisko przyrodnicze jest bowiem dobrem, które służy wszystkim, nie tylko społeczności lokalnej. Możliwość zapoznania się z prognozą i projektem planu może korzystnie wpłynąć na umiejętności oceny prawdopodobieństwa wystąpienia zagrożeń oraz ich potencjalnej wagi, dzięki czemu może dostarczyć rzeczowych argumentów w dyskusji z forsującymi przedsięwzięcia inwestorami i władzami lokalnymi.

2. ANALIZA I OCENA STANU ŚRODOWISKA, W TYM NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

a. Stan istniejący

Teren objęty analizą, którego powierzchnia wynosi 16,78 ha, położony jest w sołectwie Czarniecka Góra w gminie Stąporków.

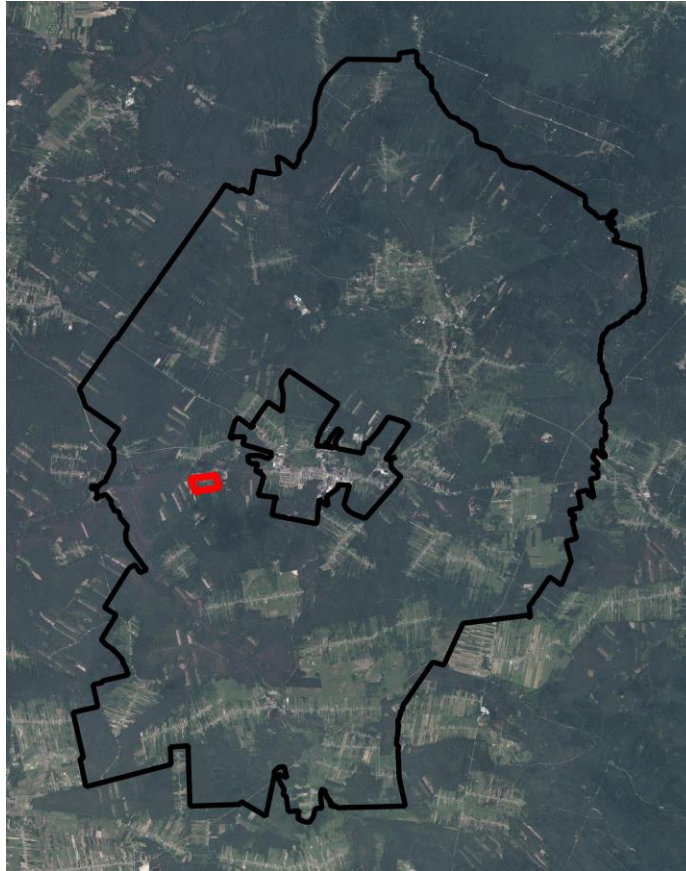
Granice przedmiotowego obszaru wyznaczają:

- od północy – północna krawędź pasa drogowego drogi gminnej Nr 386002T,
- od wschodu – wschodnia krawędź pasa drogowego gminnej Nr 386002T,
- od zachodu – zachodnia krawędź pasa drogowego drogi wewnętrznej, zlokalizowanej na działce nr ewid. 81/7,
- od południa – granica działek nr ewid. 395/6 oraz 395/7 przedłużona nieregularnie ku zachodniej granicy planu.

Istniejące zagospodarowanie terenu obejmuje:

- użytki drogowe – 1,5 ha,
- zabudowę mieszkaniową wraz z towarzyszącymi usługami – 3,34 ha,
- grunty rolne – 11,06 ha,

– grunty leśne – 1,33 ha,
przy czym należy zaznaczyć, iż znaczną część (ok. 4,18 ha) wskazanych gruntów rolnych porasta drzewostan, co w zestawieniu z istniejącymi podziałami ewidencyjnymi nieruchomości dyskwalifikuje obszar jako przydatny z punktu widzenia racjonalnej gospodarki rolnej.

Z uwagi na niewielką powierzchnię analizowanego obszaru w odniesieniu do zasięgu udokumentowanych struktur środowiskowych przyjęto, iż charakterystyka wyodrębnionych komponentów przyrodniczych przedstawiona w dalszej części opracowania nastąpi w szerszej skali – odpowiednio miejscowości lub gminy ze wskazaniem reprezentatywnych cech rozpatrywanego terenu.

b. Położenie fizycznogeograficzne i rzeźba terenu

Według regionalizacji fizyczno-geograficznej J. Kondrackiego gmina Stąporków znajduje się w obrębie trzech jednostek o randze mezoregionów. Północna część gminy leży na Garbie Gielniowskim, natomiast południowa na Płaskowyżu Suchedniowskim. Obie jednostki należą do makroregionu Wyżyny Kieleckiej. Niewielki, zachodni fragment gminy (w rejonie Czarnej, Janowa i Koziej Woli) należy już do mezoregionu Wzgórz Opoczyńskich, przynależących do makroregionu Wyżyny Przedborskiej.

Charakteryzując rozpatrywany obszar należy wskazać, iż zalicza się on do:

- mezoregionu – Wzgórz Opoczyńskie,
- makroregionu – Wyżyna Przedborska,
- prowincji – Wyżyny Polskie,

- podprovincji – Wyżyna Małopolska.

Pod względem geologicznym gmina Stąporków leży w południowej części wału środkowopolskiego, który jest pozytywną strukturą mezozoiczną, w większości pokrytą przez młodsze osady kenozoiku. Na badanym terenie utwory mezozoiku wydostają się na powierzchnię i tworzą otoczkę (osłonę) wokół paleozoicznego trzonu Gór Świętokrzyskich. Cały kompleks skał tej osłony nosi ślady fałdowań oraz ruchów wypiętrzających. Najstarsze osady występujące na badanym obszarze są reprezentowane przez piaskowce, ilowce i mułowce triasu i jury. Miąższość utworów polodowcowych jest stosunkowo niewielka, a ponad połowa powierzchni gminy jest całkowicie pozbawiona tych osadów.

c. Rzeźba terenu

Współczesny obraz rzeźby na terenie gminy Stąporków powstał w wyniku długotrwałego rozwoju morfogenetycznego. Elementy ukształtowane w różnych okresach i w toku odmiennych procesów tworzą obecnie jedną całość.

Dominującą formą ukształtowania terenu gminy są wzniesienia mezozoiczne, w większości zbudowane z utworów jury dolnej. Obszar objęty opracowaniem położony jest w kierunku północno – zachodnim od wzniesienia, którego wierzchowina zlokalizowana jest pomiędzy miejscowościami Mokra i Czarniecka Góra.

Łagodne liasowe wierzchowiny wznoszą się do wysokości 100 m ponad dna sąsiadujących z nimi dolin rzecznych. Najwyższą wysokość bezwzględna (372 m n.p.m.), osiąga wzniesienie koło Huciska.

Wszystkie wzgórza mezozoiczne mają kształt lekko wydłużony, a ich osie są równoległe do otaczających dolin. Stoki poszczególnych wzniesień są nachylone w granicach 1°– 12°, a najczęściej 3° – 6°.

Najwyższe wzniesienie w granicach gminy leży na terenie sołectwa Hucisko, osiąga wysokość 372 m n.p.m. Jest to jednocześnie najwyższy położony punkt całego powiatu koneckiego. Najniższe są położone terasy zalewowe rzek Czarnej i Czystej (na granicy z gminą Końskie) – ich rzędna wynosi 247 m n.p.m.

W przypadku rozpatrywanego rzeźbę terenu charakteryzuje równomierne i łagodne opadanie w kierunku północno-wschodnim od wysokości 297,7 m n.p.m. do 260,3 m n.p.m.

d. Budowa geologiczna

Teren gminy Stąporków leży w północno-zachodniej części permio-mezozoicznej osłony (otoczenia) Gór Świętokrzyskich. W rejonie Stąporkowa kompleks skał budujących ową osłonę reprezentują utwory górnego triasu oraz dolnej jury. Skały te noszą ślady licznych fałdowań oraz ruchów wypiętrzających. Bezpośrednio na osadach mezozoiku spoczywają utwory czwartorzędowe (głównie piaski oraz żwiry). Miąższość czwartorzędu jest bardzo zmienna, w obrębie dolin przekracza 50 m, a na wzniesieniach mezozoicznych występuje tylko w formie szczątkowej lub nie występuje wcale.

W okresie plejstocenu obszar gminy został kilkakrotnie objęty zlodowaceniami skandynawskimi (łądolód Nidy, Sanu I, Sanu II oraz Odry – zachodni fragment gminy).

Pierwszym zlodowaceniem, jakie objęło region świętokrzyski był łądolód starszej części zlodowacenia krakowskiego (Nidy). Obecnie jedynym śladem tego glaciału jest zalegająca najgłębiej warstwa glin z domieszką materiałów skandynawskich. Kolejne narastanie łądolodu (w młodszej części zlodowacenia krakowskiego) jest określane jako zlodowacenie Sanu I oraz Sanu II.

Ostatnie zlodowacenie, które objęło teren gminy Stąporków jest określane jako glaciał Odry (starsze ze zlodowaceń środkowopolskich). Lindner wyróżnił trzy etapy transgresji tego łądolodu w północno-zachodniej części regionu świętokrzyskiego: faza przedmaksymalna Końskich, maksymalna Gowarczowa i pomaksymalna

Wieniawy. Po ustąpieniu zlodowaceń środkowopolskich (w czasie ocieplenia eemskiego) zaznaczyła się silna działalność erozyjna wód płynących. Rzeki nacięły podłoże na głębokości 10-30 m, wypełnienie tych nacięć odbyło się podczas zlodowacenia Wisły.

Osady polodowcowe są na obszarze gminy Stąporków reprezentowane przez piaski, żwiry, gliny, mułki. Na przelomie plejstocenu i holocenu powstały deluwialne gliny i piaski z rumoszem skalnym oraz piaski eoliczne. Osady holocenijskie wykształcone jako piaski, piaski ze żwirem, mady, namuły oraz torfy, wypełniają doliny rzeczne i zagłębienia bezodpływowe.

W północnej części rozpatrywanego obszaru występują piaski, żwiry i mułki rzeczne powstałe w okresie zlodowacenia środkowopolskiego, natomiast w południowej części zlokalizowane są piaskowce, mułowce, iłowce z wkładkami sydereytów pochodzenia jurajskiego.

e. Udokumentowane złoża surowców naturalnych, złoża udokumentowanych kopalin, tereny i obszary górnicze

Na obszarze gminy wg aktualnego bilansu zasobów kopalnych udokumentowano dwa złoża kruszywa naturalnego: „Hucisko – Mostki” i „Krasna” oraz dwa złoża surowców ilastych: „Włochów” i „Odrowąż”, przy czym ich zasięg nie dotyczy obszaru objętego analizą.

W granicach gminy Stąporków nie wyznaczono terenów i obszarów górniczych.

f. Warunki hydrogeologiczne

Na obszarze gminy Stąporków można wyróżnić następujące piętra wodonośne: triasowe, jurajskie oraz czwartorzędowe, miejscami występują połączone piętra triasowo – czwartorzędowe i jurajsko – czwartorzędowe.

Kolektorem poziomu triasowego są piaskowce, mułowce, a miejscami margle i wapienie. Wody triasowe są ujmowane przez kilkanaście studni wierconych (zlokalizowanej w południowej i południowo-wschodniej części gminy). Woda z poziomu triasowego posiada bardzo dobrą jakość, nadaje się do spożycia bez uzdatniania.

Jurajski poziom wodonośny jest związany z piaskowcami i mułowcami liasu przewarstwionymi iłami oraz iłolupkami, zwierciadło ma głównie charakter naporowy. W studniach wierconych jurajski horyzont wodonośny występuje na głębokości: 13-48 m. Bardzo zmienna jest również wydajność w poszczególnych ujęciach osiągając od 3,14 m³/h do 200 m³/h. Pod względem składu chemicznego wody jurajskie nie nadają się do bezpośredniego spożycia, są bardzo miękkie i zawierają ponadnormatywne ilości siarkowodoru oraz związków żelaza. Znacznie lepsza jakościowo jest woda z tych ujęć, gdzie osady jurajskie są przykryte kilkumetrową warstwą czwartorzędu.

Zwierciadło wód czwartorzędowych jest związane z piaskami fluwioglacjalnymi i fluwialnymi o różnej granulometrii. Wody tego poziomu znajdują się na głębokości 2-5 m, wydajność poszczególnych ujęć wykazuje dużą zmienność. Większość studni czerpiących wody czwartorzędowe jest zlokalizowana w dolinach rzek. Analiza składu chemicznego wykazała ponadnormatywne zanieczyszczenia we wszystkich zbadanych ujęciach czwartorzędowych. W nadmiernych ilościach występują: związki żelaza, związki manganu oraz siarkowodor, konieczne jest uzdatnianie wody do celów konsumpcyjnych.

W obrębie użytkowych pięter wodonośnych, wydzielone zostały Zbiorniki Wód Podziemnych:

- LZWP 411 Końskie (charakter szczelinowo-porowy),
- GZWP 413 Szydłowiec-Goszczewice (charakter szczelinowo-porowy).

W obu wskazanych wyżej zbiornikach skałami wodonośnymi są piaskowce i mułowce.

Zgodnie z podziałem Polski na jednolite części wód podziemnych gmina Stąporków znajduje się w zasięgu następujących JCWPd:

- Nr PLGW200085,
- Nr PLGW2000102,

przy czym obszar analizy zalicza się do pierwszej ze wskazanych struktur.

W granicach obszaru objętego analizą nie występują indywidualne i komunalne ujęcia wód podziemnych jak również jest on zlokalizowany jest poza:

- zasięgiem udokumentowanych wód podziemnych,
- zasięgiem stref ochronnych ujęć wody.

g. Sieć hydrograficzna

Gmina Stąporków leży w północnej części Wyżyny Kieleckiej, z trzech stron (od północy, wschodu i zachodu) otaczają ją tereny znacznie niższe. Takie położenie daje wyraz w charakterze sieci hydrograficznej. Tereny te są obszarem źródłiskowym dla następujących rzek: Czarnej Koneckiej z Krasną, Kamiennej z Kuźniczka, Młynkowskiej z Czystą oraz Jabłonicy. Przez północny i wschodni obszar gminy biegnie dział wodny II rzędu. Linia działu rozdziela dorzecza lewostronnych dopływów Wisły: Pilicy od Kamiennej oraz Pilicy od Radomki. Do dorzecza Pilicy należy 90,7% powierzchni gminy, natomiast do dorzecza Kamiennej i Radomki odpowiednio 8,1% oraz 1,2%

W granicach obszaru objętego analizą nie występują elementy sieci hydrograficznej.

Zgodnie z podziałem na jednolite części wód powierzchniowych w granicach gminy Stąporków wyodrębniono następujące JCWP:

- Jabłonica (RW200017252289),
- Drzewiczka od źródeł do Wąglanki bez Wąglanki (RW20006254839),
- Czarna Maleniecka od źródeł do Krasnej bez Krasnej (RW20005254419) – w ramach zlewni przedmiotowej struktury zlokalizowany jest teren objęty analizą,
- Kamienna do Bernatki (RW20005234312),
- Krasna (RW20006254429),
- Czarna Taraska (RW20006254449).

h. Warunki klimatyczne

Według podziału Polski na dzielnice klimatyczne R. Gumińskiego opisywana gmina znajduje się w łódzkiej dzielnicy klimatycznej, która to charakteryzuje się warunkami przejściowymi pomiędzy obszarami nizin a Wyżyną Małopolską.

Średnia temperatura na tym obszarze jest tylko nieznacznie niższa niż na nizinach i wynosi $-2,5^{\circ}\text{C}$ w styczniu i $17,5^{\circ}\text{C}$ w lipcu. Natomiast opady są wyższe 550-600 mm, co jest bardziej charakterystyczne dla terenów wyżynnych. Najwyższe opady występują w lecie, najniższe na wiosnę i jesień. W ciągu roku liczba dni z opadem oscyluje w granicach 120-160. Trwała pokrywa śnieżna zaczyna się tworzyć na badanym obszarze około 16 grudnia, a zanika około 26 marca. Okres wegetacji wynosi 210–217 dni, liczba dni z przymrozkami waha się od 100–118 dni.

Kolejnym, bardzo istotnym elementem klimatu jest wiatr, czyli poziomy ruch mas powietrza pomiędzy dwoma różnymi ośrodkami barycznymi. Wiatr opisują dwie wielkości - kierunek oraz zwrot. Częstotliwość występowania poszczególnych kierunków wiatru zmienia się bardzo niewiele w okresie rocznym na badanym terenie. W ciągu całego roku zdecydowanie dominują wiatry z sektorów zachodnich. W półroczu chłodnym wiatry

więcej najczęściej z sektora zachodniego i południowo-zachodniego, a w półroczu ciepłym z sektora północno-zachodniego i zachodniego. Jest to typowe zjawisko dla całej Polski Środkowej. Charakterystyczne są ruchy mas powietrza o niewielkiej prędkości, czyli do 5 m/s. Wiatry o dużych prędkościach występują średnio przez 17 dni w roku i są znamienne dla okresu zimy oraz wiosny.

Stopień nasycenia powietrza parą wodną określa wilgotność względna, wyrażona w procentach. Na badanym obszarze wartość tego wskaźnika wykazuje niewielką zmienność w skali roku. Najwyższa wilgotność, osiągająca 91% występuje w grudniu, natomiast najniższa 73% w maju. Średnia roczna wilgotność powietrza wynosi 82% i jest to stosunkowo wysoka wartość w porównaniu z obszarami sąsiednimi.

i. Gleby

Gleby obszaru gminy Stąporków zostały wykształcone na podłożu zwięzłych skał mezozoicznych oraz luźnych skał czwartorzędowych. Na podstawie przeprowadzonych badań, S. Strzemiński (1965) wydzielił na terenie województwa kieleckiego regiony litologiczno-glebotwórcze. Opisany obszar należy do regionu gielniowsko-skarżyskiego. Wskazana jednostka pedologiczna charakteryzuje się rzeźbą górzystą oraz powszechnym występowaniem na powierzchni krzemianowych osadów mezozoicznych. Na terenie gminy Stąporków można wyróżnić kilka typów genetycznych gleb, przy czym wskazany obszar dominują gleby bielcowe.

Przyjmując kryterium walorów produkcyjnych należy wskazać na dominację gruntów wartości (klasy V-VI). Wyłącznie kilka niewielkich enklaw charakteryzują się średnimi parametrami (klasa IV). Grunty klas wyższych (I-III) nie występują.

Zestawienie oraz zależność klas bonitacyjnych, występujących w ramach terenu objętego analizą, przedstawia poniższe zestawienie:

Udział procentowy wyodrębnionych użytków gruntowych w ogólnej powierzchni rozpatrywanego obszaru	
RV	50%
RVI	9,5%
ŁIV	0,5%
ŁV	6%
LsVI	5%
Lz-RV	3%
B	19%
Bi	1%
dr	6%

j. Szata roślinna

Zgodnie z podziałem geobotanicznym kraju autorstwa W. Szafera i B. Pawłowskiego gmina Stąporków leży w Pasie Wyżyn Środkowopolskich, w Krainie Świętokrzyskiej i w Okręgu Koneckim.

Charakterystyczną dla powyższych struktur formą zagospodarowania, która jednocześnie odgrywa dominującą rolę w gminie Stąporków są lasy zajmujące 62,3% jej ogólnej powierzchni.

Istniejący drzewostan w większości posiada pochodzenie sztuczne, dlatego też największy udział w składzie gatunkowym ma sosna, a stosunkowo mało jest jodły czy buka. Występujące na około 13% powierzchni naturalne drzewostany jodłowe są pozostałością po Puszczy Świętokrzyskiej, bądź są planowanym

wynikiem gospodarki leśnej. Na terenach sąsiadujących z ciekami wodnymi występują drzewostany odroślowe z panującą olszą.

Wiek drzewostanów jest zróżnicowany od kilkuletnich młodników do przeszło 100 letnich lasów. Średni wiek wynosi około 60 lat. Największy udział w strukturze wiekowej mają lasy 40 letnie. Zajmują one około 40% powierzchni leśnej. Pozostałe, starsze klasy wieku występują w północnych i zachodnich kompleksach.

W strukturze pionowej dominują drzewostany jednopiętrowe, co związane jest głównie ze sztucznym pochodzeniem i typową dla sosny gospodarką leśną.

Również w granicach obszaru objętego analizą wskazana forma zagospodarowania posiada swoją reprezentację – grunty zadrzewione oraz grunty leśne stanowią około 8% powierzchni terenu opracowania, natomiast dominujący gatunek w ramach wyodrębnionych enklaw leśnych stanowi podobnie jak w przypadku pozostałego obszaru gminy sosna w wieku 20-40 lat.

Pomimo występowania na danym obszarze dużego udziału użytków rolnych, udział zbiorowisk roślinności łąkowej w ogólnej strukturze zagospodarowania jest stosunkowo niewielki, co wynika z zaniechania gospodarki rolnej oraz rozprzestrzeniającego się drzewostanu, który sukcesywnie zagarnia poszczególne fragmenty obszaru tworząc swoisty bufor między tkaną zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej a terenami leśnymi.

k. Fauna

Gminę Stąporków cechuje bogactwo fauny wynikające z różnorodnych warunków siedliskowych. Z owadów bogata jest grupa motyli z prawnie chronionym paziem królowej, a także modraszki, kraśniki, bielinek rukiewnik i inne. Ryby nie znajdują tu wielu dogodnych siedlisk, stąd też stwierdzono ich jedynie ok. 20 gatunków. Spośród bardziej znanych wymienić tu można takich przedstawicieli ichtiofauny jak: karp, brzana, szczupak, leszcz, kleń, ukleja. Występuje tu po kilka gatunków płazów i gadów są to: traszka zwyczajna, traszka grzebieniasta, ropucha paskówka, rzekotka, kumak nizinny, grzebiuszka, jaszczurka zwinka, jaszczurka żyworodna, padalec zwyczajny, zaskroniec, żmija zygzakowata, gniewosz plamisty. Awifaunę reprezentuje przeszło 70 gatunków ptaków, wśród których występują tak rzadkie jak: bocian czarny, jastrząb, myszolew zwyczajny, kobuz, dudek, dzięcioł duży, krogulec, pustułka, kruk, lelek. Biotopy leśne zamieszkują m.in.: rudzik, świstunka leśna, pierwiosnek, świergotek drzewny, sikora bogatka, szpak, drozd śpiewak, grubodziób. W ekosystemach pól uprawnych, ugorów i łąk gnieźdzą się m.in.: skowronek, potrzęsacz, trznadel, kuropatwa, pliszka żółta, świergotek polny i łąkowy. Z fauny ssaków spotkać można ok. 30 gatunków, w tym wiele chronionych, jak np. kret, ryjówka aksamitna, ryjówka malutka, rzęsorek rzeczek, mroczek późny, borowiec wielki, nocek duży, gacek wielkouch, gacek szary, gronostaj, borsuk. Do gatunków bardziej pospolitych należą: nornica ruda, zając, dzik, lis, sarna.

I. Ochrona przyrody

Obszar objęty analizą znajduje się w granicach obszaru podlegającego ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55 z późn. zm.): Konecko – Łopuszniański Obszar chronionego Krajobrazu. Zajmuje on powierzchnię 98 287 ha i został powołany w celu ochrony wód powierzchniowych i podziemnych. Pełni również rolę klimatotwórczą oraz poprawia jakość powietrza atmosferycznego. Cechuje się dużym bogactwem w faunę.

3. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA ISTNIEJĄCYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW CHRONIONYCH.

Ocena uwarunkowań środowiska przyrodniczego, warunków sanitarno-zdrowotnych oraz walorów krajobrazowych obszaru opracowania pozwala na dokonanie diagnozy jego obecnego oraz potencjalnego stanu, jak również możliwości dalszego funkcjonowania. W warunkach naturalnych środowisko przyrodnicze tworzy układ wzajemnie ze sobą powiązanych i wpływających na siebie elementów abiotycznych i biotycznych. Wszelka działalność człowieka powoduje zmiany w pierwotnym stanie równowagi. Przekształceniom i degradacji na skutek antropopresji podlegają poszczególne elementy środowiska, przy czym zmiana jednego wywołuje zaburzenia równowagi w całym układzie, co oddziałuje na pozostałe elementy. Poszczególne komponenty środowiska odznaczają się zróżnicowaną wrażliwością na procesy degradujące, przez co ich stan i możliwości funkcjonowania są również odmienne.

a. Stan atmosfery oraz jej główne zagrożenia

Analizowany obszar znajduje się częściowo na terenie ciągów komunikacyjnych oraz terenie zabudowy mieszkaniowej oraz mieszkaniowo – usługowej. Ponadto, w sąsiedztwie znajdują się inne tereny zabudowane oraz ciągi komunikacyjne, co sprawia, iż pozostaje on pod wpływem niskiej emisji zanieczyszczeń powietrza pochodzących z indywidualnych źródeł ciepła oraz lokalnych kotłowni. Sposoby ogrzewania istniejących budynków są różne, szczególnie budynków mieszkalnych, w których powszechnie stosowane są paliwa stałe różnej jakości. Chociaż brak informacji dotyczących emisji z w/w źródła ten rodzaj emisji może być szczególnie odczuwalny w sezonie zimowym, kiedy następuje intensyfikacja eksploatacji palenisk.

Potencjalnym źródłem zanieczyszczeń powietrza są również istniejące ciągi komunikacyjne. Ruch samochodowy powoduje emisję do atmosfery szeregu zanieczyszczeń gazowych, powstających podczas spalania paliw płynnych w silnikach pojazdów, w tym m.in. węglowodorów aromatycznych, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla oraz substancji pyłowych, powstających w wyniku ścierania nawierzchni jezdni i opon pojazdów. Źródło emisji komunikacyjnej znajduje się nisko nad ziemią, co sprawia, że zanieczyszczenia emitowane z silników pojazdów kumulują się w najbliższym otoczeniu dróg, a ich wpływ na jakość powietrza maleje wraz z odległością. Brak jest danych dotyczących wielkości emisji substancji szkodliwych do atmosfery pochodzących z transportu na przedmiotowym terenie. Niemniej jednak sektor ten, ma coraz większy wpływ na jakość i stan powietrza znajdującego się w ich sąsiedztwie.

W oparciu o obowiązujące przepisy Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Kielcach, w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, dokonuje corocznej oceny jakości powietrza dla województwa świętokrzyskiego, celem uzyskania informacji o stężeniu zanieczyszczeń w powietrzu.

Pod kątem ochrony zdrowia ludzi, bada się stężenie w powietrzu następujących substancji:

- dwutlenku siarki (SO₂),
- dwutlenku azotu (NO₂),
- tlenku węgla (CO),
- benzenu (C₆H₆),
- ozonu (O₃),
- pyłu PM10,

- pyłu PM_{2,5},
- ołowiu (Pb) w PM₁₀,
- arsenu (As) w PM₁₀,
- kadmu (Cd) w PM₁₀,
- niklu (Ni) w PM₁₀,
- benzo(a)pirenu B(a)P w PM₁₀.

Pod kątem ochrony roślin uwzględnia się:

- dwutlenek siarki (SO₂),
- tlenki azotu (NO_x),
- ozon(O₃).

Ocena i wynikające z niej działania, odnoszone są do obszarów nazywanych strefami, które stanowi:

- aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy,
- miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy,
- pozostały obszar województwa.

W wyniku przyjętego podziału wyodrębniono dwie strefy: miasto Kielce i strefę świętokrzyską, do której zakwalifikowano obszar gminy Stąporków.

Wynikiem oceny przeprowadzonej w roku 2016 jest zaliczenie każdej strefy dla wszystkich substancji podlegających ocenie, do jednej z poniższych klas:

- klasa A (D1) – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych, poziomów celów długoterminowych (D1),
- klasa C (D2) – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe, poziomy celów długoterminowych (D2).

Klasyfikacja strefy świętokrzyskiej z uwzględnieniem kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia													
Symbol klasy strefy dla poszczególnych substancji													
NO ₂	SO ₂	CO	C ₆ H ₆	pył PM ₁₀	pył PM _{2,5} ¹	pył PM _{2,5} ²	B(a)P ³	As ³	Cd ³	Ni ³	Pb ³	O ₃ ³	O ₃ ⁴
A	A	A	A	C	A	C1	C	A	A	A	A	C	D2

¹ wg poziomu dopuszczalnego faza I,

² wg poziomu dopuszczalnego faza II,

³ wg poziomu docelowego,

⁴ wg poziomu celu długoterminowego.

Podsumowując wyniki oceny rocznej i klasyfikacji dla kryterium ochrony zdrowia ludzi należy wskazać, iż strefa świętokrzyska uzyskała klasę C z powodu przekroczeń ponad dopuszczalną częstość stężeń 24-godzinnych pyłu PM₁₀, przekroczenia poziomu docelowego benzo(a)pirenu oraz przekroczenia poziomu docelowego ozonu. Ze względu na niedotrzymanie poziomu celu długoterminowego ozonu, strefa ta otrzymała klasę D2. W pozostałych przypadkach przedmiotową strefę zakwalifikowano do klasy A.

Klasyfikacja strefy świętokrzyskiej z uwzględnieniem kryteriów określonych w celu ochrony roślin			
Symbol klasy strefy dla poszczególnych substancji			
NO _x	SO ₂	O ₃ ¹	O ₃ ²
A	A	C	D2

¹ wg poziomu docelowego,

² wg poziomu celu długoterminowego.

Podsumowując wyniki oceny rocznej i klasyfikacji stref dla kryterium ochrony roślin, strefę świętokrzyską pod względem dotrzymania wartości dopuszczalnych dla NO_x i SO₂ zakwalifikowano do klasy A. Natomiast z uwagi na przekroczenie poziomu docelowego i celu długoterminowego ozonu, strefę świętokrzyską określono jako C i D2.

b. Stan wód powierzchniowych i podziemnych

Zgodnie z obowiązującymi przepisami stan/potencjał ekologiczny klasyfikuje się na podstawie zbadanych elementów biologicznych, fizykochemicznych, hydromorfologicznych do jednej z pięciu klas:

- I-II – oznacza dobry i wyższy niż dobry potencjał ekologiczny maksymalny,
- III – oznacza umiarkowany potencjał ekologiczny,
- IV – oznacza słaby potencjał ekologiczny,
- V – oznacza zły potencjał ekologiczny.

Stan chemiczny badany na podstawie chemicznych wskaźników jakości wód dzieli się na:

- dobry - oznacza stan chemiczny wymagany do spełnienia celów środowiskowych ustalonych dla jednolitej części wód powierzchniowych, zgodnie z ustawą Prawo wodne,
- poniżej dobrego - jeżeli jeden lub więcej wskaźników chemicznych nie osiąga zgodności ze środowiskowymi normami jakości.

Stan jednolitej części wód określa się jako:

- dobry – w przypadku gdy dana JCW osiąga przynajmniej dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny,
- zły – w każdym innym przypadku niż wymieniony powyżej.

W granicach obszaru objętego analizą nie wyodrębniono jednolitej części wód powierzchniowych, przy czym przynależy on do zlewni JCWP Czarna Maleniecka od źródeł do Krasnej bez Krasnej, która nie została ujęta w ramach klasyfikacji i oceny stanu wód powierzchniowych w województwie świętokrzyskim.

Zgodnie z „Planem zagospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” (Dz. U. 2016 poz. 1911) stan jednolitej części wód powierzchniowych Czarna Maleniecka od źródeł do Krasnej bez Krasnej przedstawia poniższa tabela:

Status	Aktualny stan	Cel środowiskowy	Termin osiągnięcia celów środowiskowych	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	Uzasadnienie derogacji
naturalna część wód	zły	aktualny stan ekologiczny: poniżej dobrego cel dla stanu ekologicznego: dobry aktualny stan chemiczny: dobry cel dla stanu chemicznego: dobry	2021	zagrożona	nierozpoznana presja

Stan jednolitej części wód podziemnych Nr PLGW200085, zgodnie z „Planem zagospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” (Dz. U. 2016 poz. 1911), przedstawia poniższa tabela:

Ocena stanu			Zakładany cel środowiskowy	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	Derogacje	Uzasadnienie derogacji
ilościowy	chemiczny	ogólna				
dobry	dobry	dobry	dobry stan chemiczny i ilościowy	niezagrożona	nie występują	nie dotyczy

Przedmiotowa JCWPd charakteryzowała się dobrym stanem ilościowym i chemicznym - wartości niektórych wskaźników były podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych, przy czym nie przekraczały one wartości dopuszczalnych jakości wody, przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

c. Zagrożenia środowiska powodowane przez hałas

Jednym z bardziej determinujących czynników jakości środowiska jest hałas rozumiany jako dźwięki niepożądane, uciążliwe, szkodliwe. Może on wywierać niekorzystny wpływ na zdrowie człowieka, świat zwierzęcy i roślinny, a jego szkodliwość zależy od natężenia, częstotliwości, charakteru zmian w czasie, długotrwałości działania. Hałas występuje powszechnie, zwłaszcza wzdłuż tras komunikacyjnych, obiektów przemysłowych i usługowych o charakterze wytwórczym.

Na terenie objętym analizą nie ma stałego punktu pomiarowego, jednak można przyjąć, że głównym jego źródłem jest hałas drogowy, uzależniony od wielu czynników, w tym m.in.:

- od układu drogowego,
- natężenia i struktury ruchu,
- średniej prędkości strumienia pojazdów,
- stanu technicznego nawierzchni,
- stanu technicznego pojazdów.

Ponieważ w ramach terenów objętych analizą oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie brak jest dróg charakteryzujących się dużym natężeniem ruchu można uznać, iż istniejący układ komunikacyjny nie stanowi istotnego źródła zagrożenia dla mieszkańców przedmiotowych terenów.

d. Zagrożenia powodowane promieniowaniem elektromagnetycznym

Źródłem promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego są systemy wytwórcze i przesyłowe energii elektrycznej, stacje radiowe, telewizyjne, urządzenia diagnostyczne, terapeutyczne, urządzenia przemysłowe i urządzenia użytku domowego, słowem - promieniowanie to występuje powszechnie w środowisku.

W ramach analizowanego obszaru do obiektów stanowiących źródło emisji pól elektromagnetycznych stanowiących potencjalne zagrożenie dla środowiska należą linie elektroenergetyczne niskiego i średniego napięcia.

e. Powódź

Przepływające przez teren gminy Stąporków rzeki Czarna Maleniecka oraz Kamienna niosą za sobą zagrożenie powodziowe, którego skalę udokumentowano w 2004 r. w ramach „Studium dla obszarów nieobwałowanych narażonych na niebezpieczeństwo powodzi”.

Przedmiotowe zagrożenie nie dotyczy obszaru objętego planem.

4. ANALIZA I OCENA CELÓW OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONYCH NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM ALBO KRAJOWYM, ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia cele ochrony środowiska zawarte w wielu dokumentach strategicznych, które zostały wdrożone do polskiego prawodawstwa.

Dokumentami rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiącym podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach krajowych są konwencje międzynarodowe, przyjęte przez stronę polską, w tym między innymi.:

- Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo),
- Protokół Montrealski w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową z 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi (1990 r.), wiedeńskimi (1992 r.),
- Konwencja Berneńska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, 1997 r. wraz Protokołem.,
- Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, 1992 r., oraz dyrektywy, rozporządzenia, decyzje Unii Europejskiej.

Do ważniejszych z nich, których cele ochrony środowiska są istotne z punktu widzenia projektu planu zaliczyć należy:

- Dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory,
- Dyrektywę 2009/147/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa,
- Dyrektywę Rady z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne,
- Dyrektywę 96/62/EU z dnia 27 września 1996 r. w sprawie jakości powietrza,
- Dyrektywę 96/61/EC z 24 września 1996 r. w sprawie zintegrowanego zapobiegania i ograniczania zanieczyszczeń,
- Dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko,
- Rozporządzenie Rady 3254/91/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie działań Wspólnoty w zakresie ochrony przyrody.

Projekt planu uwzględnia wytyczne i cele ochrony środowiska przyjęte w w/w dokumentach, poprzez wprowadzenie szeregu ustaleń z zakresu ochrony środowiska

Na szczeblu krajowym, cele ochrony środowiska ustanawiają strategiczne dokumenty rządowe, w tym: II Polityka Ekologiczna Państwa z perspektywą do 2025 r., która respektuje zapisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r., mówiące o konieczności zapewnienia przez Rzeczpospolitą Polską ochrony środowiska kierując się zrównoważonym rozwojem oraz koniecznością zapewnienia przez władze publiczne bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom. Część z nich została uwzględniona przy sporządzeniu planu, a do najważniejszych z nich, w kontekście zakresu ustaleń planistycznych, wymienić należy m.in.:

- zasadę równego dostępu do środowiska przyrodniczego - projekt planu poprzez zastosowane rozwiązania z zakresu ochrony środowiska oraz zachowanie puli terenów otwartych sprzyja zachowaniu istniejącego różnicowania ekosystemu,
- zasadę uspołecznienia polityki ekologicznej – projekt dokumentu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko podlega procedurze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, która to zapewnia czynny udział w procedowanym dokumencie wszystkim zainteresowanym stronom,
- zasadę prewencji – projekt planu na etapie planowania poszczególnych przedsięwzięć wybiera najbardziej optymalne kierunki zagospodarowania a poprzez zastosowane rozwiązania z zakresu ochrony środowiska oraz uzbrojenia terenu zapobiega powstawaniu zanieczyszczeń.

Realizacja zasady zrównoważonego rozwoju oraz zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego w opracowanym dokumencie odbywać się będzie zatem poprzez szereg działań uwzględniających w/w dokumenty ustanowione na szczeblu krajowym i międzynarodowym. Cele te będą realizowane poprzez rozwój i uporządkowanie zagadnień związanych z infrastrukturą techniczną oraz ochronę środowiska przyrodniczego.

5. PRZEDSTAWIENIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM ZAPROPONOWANYCH ROZWIĄZAŃ FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNYCH

a. Informacje o głównych celach, zawartości planu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

Celem analizowanego dokumentu jest wyznaczenie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej jako rozszerzenie istniejącej struktury budowlanej usytuowanej w północnej oraz wschodniej części rozpatrywanego obszaru, a także na północ oraz północny – wschód od rozpatrywanego obszaru, wraz z wyznaczeniem dróg dojazdowych stanowiących obsługę komunikacyjną nowopowstałych terenów zabudowy.

Zakres i tryb opracowania określają przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293 z późn. zm.) oraz rozporządzenia Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. 2003 nr 164 poz. 1587).

Ustalenia projektu planu są powiązane z następującymi dokumentami:

1. Planem zagospodarowania przestrzennego województwa świętokrzyskiego.
2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Stąporków: analizowany projekt planu uwzględnia rozwój przestrzenny i funkcjonalny zgodnie z przeznaczeniem terenów określonym w studium,
3. Opracowaniem ekofizjograficznym sporządzonym na potrzeby rozpatrywanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - w którym określono stan, zagrożenia i uwarunkowania środowiskowe

będące podstawą do odpowiedniego kształtowania struktur funkcjonalno-przestrzennych, zgodnie z ich predyspozycjami środowiskowymi.

b. Ustalenia projektu planu

Podstawą formalną do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części terenu sołectwa Czarniecka Góra stanowią uchwały Nr XXXVI/229/2017 Rady Miejskiej w Stąporkowie z dnia 30 czerwca 2017 r., której zasięg obszarowy skorygowano – zmniejszono, uchwałą Nr XVII/104/2019 Rady Miejskiej w Stąporkowie z dnia 17 października 2019 r.

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego określono następujące przeznaczenie terenów:

- a) MN - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- b) MNU – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej,
- c) KDD - teren drogi publicznej – dojazdowej.

W ramach modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji, plan określa:

- 1)układ komunikacyjny obszaru objętego planem - drogi publiczne – dojazdowe;
- 2)powiązania z układem zewnętrznym,
- 3)zasady obsługi komunikacji oraz zasady obsługi parkingowej.

W ramach modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej plan określa:

- 1)obsługę obszaru objętego planem w zakresie infrastruktury technicznej z istniejących i projektowanych sieci;
- 2)możliwość budowy, przebudowy, rozbudowy i remont urządzeń infrastruktury technicznej w ramach wszystkich terenów w granicach obszaru objętego planem;
- 3)sposób zaopatrzenia w wodę - pokrycie zapotrzebowania z sieci wodociągowej lub indywidualnych ujęć wody, z uwzględnieniem zasad ochrony przeciwpożarowej;
- 4)sposób zaopatrzenia w energię elektryczną - pokrycie zapotrzebowania z sieci elektroenergetycznej niskiego i średniego napięcia lub z indywidualnych instalacji odnawialnego źródła energii o mocy nie przekraczającej 50 kW;
- 5)sposób zaopatrzenia w ciepło - pokrycie zapotrzebowania: z indywidualnych źródeł ciepła, w tym z indywidualnych instalacji odnawialnego źródła energii o mocy nie przekraczającej 50 kW;
- 6)sposób zaopatrzenia w gaz - pokrycie zapotrzebowania ze zbiorników lub butli gazu płynnego;
- 7)zasady gospodarki ściekami bytowymi i komunalnymi - odprowadzanie do sieci kanalizacji sanitarnej, przy czym dopuszcza się odprowadzanie do zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe oraz przydomowych oczyszczalni ścieków zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 8)zasady gospodarki wodami opadowymi i roztopowymi - odprowadzanie do sieci kanalizacji deszczowej lub gruntu w granicach działki budowlanej zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 9)zasady gospodarki odpadami - zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 10)sposób obsługi telekomunikacyjnej – zgodnie z przepisami odrębnymi.

6. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA USTALEŃ PLANU NA ŚRODOWISKO

Przedmiotem ustaleń planu jest wyznaczenie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej wraz z zapewniającymi im obsługę komunikacyjną drogami publicznymi.

Dla potrzeb niniejszej prognozy przeanalizowano możliwe oddziaływania ww. ustaleń stwierdzając następujący wpływ na poszczególne komponenty środowiska:

Przewidywane oddziaływanie ustaleń planu w zakresie wyznaczenia terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej i dróg dojazdowych												
	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stale	chwilowe	pozytywne	negatywne	neutralne
różnorodność biologiczna	0	1	0	0	0	0	1	1	0	0	1	0
ludzie	0	1	0	0	1	0	1	0	0	1	1	0
zwierzęta	0	1	0	0	1	0	1	0	0	0	1	0
rośliny	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0
woda	0	1	1	0	0	0	1	0	0	1	1	0
powietrze	1	0	0	0	1	0	0	1	0	1	1	0
powierzchnia ziemi	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0
krajobraz	1	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0
klimat akustyczny	1	1	0	1	0	0	0	1	1	0	1	0
zasoby naturalne	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
zabytki	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
dobra materialne	1	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0

0 – brak oddziaływania, 1 – występuje oddziaływanie

Analizując przedmiot ustaleń planu miejscowego oraz aktualną formę użytkowania rozpatrywanego obszaru należy wskazać, iż realizacją projektowanego zagospodarowania wywoła skutki dla środowiska obejmujące ingerencję w krajobraz. Ponadto podczas prowadzenia prac budowlano-montażowych dojdzie do miejscowej likwidacji pokrywy glebowej i roślinności. Powyższe w sposób pośredni wywoła również skutki dla występującej na danym terenie fauny a w konsekwencji ograniczy różnorodność biologiczną.

Zmiany powierzchni terenu podczas prac ziemnych, będą zjawiskiem trwałym, tylko częściowo odwracalnym, nie ma bowiem możliwości całkowitego odtworzenia pierwotnych warunków glebowych, w sensie przyrodniczym. Należy jednak zauważyć, iż na danym terenie nie stwierdzono ponadprzeciętnej różnorodności w zakresie fauny i flory, rozmieszczenia siedlisk przyrodniczych lub miejsc żerowania stąd wskazane wyżej oddziaływania będą miały skutek negatywny lecz ich zakres nie powinien być znaczący dla środowiska.

W wyniku realizacji ustaleń planu mogą również ulec pogorszeniu warunki aerosanitarnie oraz akustyczne, przy czym uwzględniając wynikający z ustaleń planu zakaz przedsięwzięć powodujących przekroczenie standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych, w szczególności w zakresie hałasu, wibracji, emisji zanieczyszczeń oraz promieniowania elektromagnetycznego zakłada się, iż będzie to oddziaływanie krótkotrwałe i chwilowe wynikające z maszyn budowlanych i pojazdów pracujących na placu budowy.

Funkcjonowanie nowych dróg dojazdowych, ze względu na niewielkie natężenie ruchu jakie będą generować (będą one stanowiły przede wszystkim dojazdy do projektowanych terenów zabudowy) nie powinny stanowić znaczącego źródła hałasu czy zanieczyszczeń powietrza.

Analizując wpływ na pozostałe komponenty środowiska, w szczególności ludzi oraz dobra materialne należy wskazać, iż uruchomienie nowych terenów inwestycyjnych stanowić będzie pozytywny i długoterminowy bodziec dla rozwoju struktury gospodarczej gminy oraz rynku pracy.

7. WPŁYW USTALEŃ PLANU NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

a. Oddziaływanie na powietrze

W związku z realizacją zapisów projektu planu nie przewiduje się znaczącego wzrostu negatywnych oddziaływań na jakość powietrza atmosferycznego. Planowane inwestycje będą bowiem oddziaływały na powietrze głównie na etapie inwestycyjnym. Spodziewana jest zwiększona emisja substancji gazowych i pyłowych w trakcie budowy, których źródłem będą: pojazdy, silniki pracujących maszyn, sypanie materiały budowlane związane z pracami budowlanymi. Będzie to oddziaływanie krótkotrwałe o zasięgu ograniczonym do terenu budowy, które powinno ustać po zakończeniu prowadzenia prac budowlanych. Dodatkowo, w celu ograniczenia szkodliwej emisji zanieczyszczeń projekt planu zakazuje realizacji przedsięwzięć powodujących przekroczenie standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych, w szczególności w zakresie hałasu, emisji zanieczyszczeń oraz promieniowania elektromagnetycznego, dzięki czemu realizacja jego zapisów nie spowoduje istotnych odkształceń parametrów jakości powietrza.

Możliwość realizacji urządzeń związanych z pozyskiwaniem energii czy ciepła ze źródeł odnawialnych pośrednio pozytywnie wpłynie na stan jakości powietrza. Te źródła „czystej energii” zastąpią równoważną ilość energii produkowaną w konwencjonalny sposób, zmniejszając tym samym zużycie surowców nieodnawialnych oraz emisję do powietrza zanieczyszczeń pochodzących z procesów ich energetycznego spalania.

Zachowanie puli terenów aktywnych biologicznie przyczyni się do ograniczenia rozprzestrzeniania się różnego rodzaju zanieczyszczenia, które są noszone przez wiatr. Drzewa pochłaniają i neutralizują bowiem różne substancje toksyczne, takie jak: dwutlenek węgla, dwutlenek siarki oraz metale ciężkie.

b. Oddziaływania na powierzchnię ziemi i gleby

Realizacja nowej zabudowy oraz dróg i wynikające stąd roboty ziemne w oczywisty sposób naruszają istniejącą strukturę gruntu. W zależności od stopnia przekształcenia powierzchni ziemi transformacji ulegną również gleby, na skutek prowadzenia prac budowlanych nastąpi zmiana ułożenia przypowierzchniowych warstw gleby oraz zmiana składu chemicznego gruntów i ich właściwości technicznych, m.in. uziarnienia, zagęszczenia, stopnia plastyczności. Całkowite wykluczenie gleb z rolniczego użytkowania dotyczyć będzie terenów

przewidzianych pod zainwestowanie (w tym: drogi, budynki, dojazdy, miejsca postojowe). Zmiany te jednak należy uznać za nieuniknione w przypadku tego typu inwestycji. Ustalenia planu dotyczące minimalnych udziałów powierzchni czynnych biologicznie pozwolą jednak przynajmniej częściowo ograniczyć zasięg potencjalnej degradacji gleb i powierzchni ziemi.

c. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Z punktu widzenia projektowanego dokumentu głównym celem środowiskowym określonym w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły w przypadku jednolitych części wód powierzchniowych jest osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego oraz osiągnięcie dobrego stanu chemicznego, natomiast w przypadku jednolitych części wód podziemnych osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ilościowego i chemicznego.

W związku z powyższym realizacja ustaleń planu, który reguluje zasady prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej oraz nie jest źródłem emisji chlorków i siarczanów:

- może przyczynić się do polepszenia stanu JCWP Czarna Maleniecka od źródeł do Krasnej bez Krasnej,
- pozwoli utrzymać dobry stan ekologiczny oraz stan chemiczny JCWPd Nr PLGW200085.

Powiększenie obszarów zabudowanych może jedynie spowodować zmniejszenie zdolności infiltracyjnych gruntów przypowierzchniowych zwłaszcza na terenach zajętych przez fundamenty, a także drogi dojazdowe.

d. Oddziaływanie na krajobraz

Realizacja ustaleń planu, w kontekście aktualnego zagospodarowania obszaru, spowoduje znaczące przeobrażenia krajobrazu. Mając na uwadze skupioną formę oraz ograniczenia w zakresie wysokości zabudowy zakłada się, że skutki przedmiotowej ingerencji zminimalizują ustalenia w zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz wysoki wskaźnik udziału powierzchni biologicznie czynnej. Ponadto na etapie budowy ucierpieć może również estetyka (oddziaływania niekorzystne krótkoterminowe). Na etapie funkcjonowania, projektowane budynki swym charakterem i kubaturą nie powinny jednak odbiegać od zabudowy sąsiednich terenów.

e. Oddziaływanie na klimat

Żadne z przewidzianych w projekcie planu przedsięwzięć nie przyczyni się do pogłębienia zmian klimatu oraz zwiększenia wrażliwości elementów środowiska na zmiany klimatu. Projektowany dokument poprzez wprowadzenie możliwości realizacji urządzeń związanych z pozyskiwaniem energii czy ciepła ze źródeł odnawialnych pośrednio pozytywnie wpłynie na stan jakości powietrza. Źródła „czystej energii” zastąpią równoważną ilość energii produkowaną w konwencjonalny sposób, zmniejszając tym samym zużycie surowców nieodnawialnych oraz emisję do powietrza zanieczyszczeń pochodzących z procesów ich energetycznego spalania, takich jak: dwutlenek węgla, tlenek diazotu, metan i inne gazy cieplarniane objęte Ramową Konwencją Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu.

f. Oddziaływanie na szatę roślinną, świat zwierzęcy i różnorodność biologiczną

Wdrożenie ustaleń planu spowoduje likwidację pokrywy glebowej i roślinności a w konsekwencji, również przez realizację ogrodzeń, zubożenie występującej na danym terenie fauny oraz ograniczenie różnorodności

biologicznej obszar. Lokalny drzewostan zostanie częściowo usunięty i zastąpiony przez roślinność obcą, właściwą dla ogrodów przydomowych, natomiast wyniku miejscowego usunięcia pokrywy glebowej (pod budowę fundamentów), likwidacji i/lub przemieszczeniu ulegnie fauna glebowa. Ponadto, w fazie budowy okresowo wystąpi także oddziaływanie na faunę naziemną bytującą/żerującą, którego przyczyną będzie wzmożony ruch samochodów oraz praca maszyn budowlanych powodujące hałas, drgania i zanieczyszczenia powietrza.

Podstawę bioróżnorodności obszaru opracowania stanowi sąsiadujący z nim kompleks leśny, który w szczególności poprzez niekontrolowany i sukcesywny proces rozsiewania drzewostanu sosnowego zajmuje kolejne obszary dając schronienie niewielkim ssakom, płazom i gadom. Nie bez znaczenia jest również zjawisko zaniechania upraw rolnych skutkujące co przekształceniem dotychczasowych użytków rolnych w nieużytki.

Należy jednak zauważyć, iż w oparciu wizję terenową oraz ustalenia opracowania ekofizjograficznego (dla wskazanego obszaru nie przeprowadzono niezależnej inwentaryzacji przyrodniczej) stwierdzono, iż rozpatrywany teren jest stosunkowo ubogi w gatunki flory i fauny, nie posiada szczególnych cech przyrodniczych oraz nie stanowi elementu objętych ochroną siedlisk przyrodniczych.

Mając na uwadze powyższe wskazuje się, iż działania inwestycyjne skutkujące obniżeniem populacji gatunków rodzimych będą miały wyłącznie charakter miejscowy, nie mający znaczenia w szerszej skali, natomiast sąsiedztwo oraz zachowanie drożności korytarza ekologicznego umożliwi migrację oraz dyspersję organizmów.

g. Oddziaływanie na obszary chronione

Obszar objęty planem znajduje się w granicach obszaru podlegającego ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55 z późn. zm.): Konecko – Łopuszniański Obszar Chronionego Krajobrazu. Zgodnie z w uchwałą Nr XXXV/616/13 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 23 września 2013 r. dotyczącą wyznaczenia przedmiotowej formy ochrony przyrody w granicach obszaru ustala następujące działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów:

- 1) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych naturalnych i sztucznych, utrzymanie meandrów na wybranych odcinkach cieków,
- 2) zachowanie śródpolnych i śródleśnych torfowisk, terenów podmokłych, oczek wodnych, polan, wrzosowisk, muraw, niedopuszczenie do ich uproduktywnienia lub też sukcesji;
- 3) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych;
- 4) zachowanie i ewentualne odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;
- 5) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
- 6) szczególna ochrona ekosystemów i krajobrazów wyjątkowo cennych, poprzez uznawanie ich za rezerваты przyrody, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe i użytki ekologiczne;
- 7) zachowanie wyróżniających się tworów przyrody nieożywionej

oraz zakazuje:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 3) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;

4) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.

Ponadto poza wymienionymi zakazami przywołana uchwała dotycząca obszaru chronionego krajobrazu formułuje również odstępstwa od nich wskazując, iż nie dotyczą one:

- 1) terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- 2) terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- 3) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- 4) ustaleń warunków zabudowy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej oraz obiektów i urządzeń budowlanych niezbędnych do jej użytkowania, pod warunkiem zapewnienia minimum 30% powierzchni biologicznie czynnej na danym terenie.

Uwzględniając powyższe należy wskazać, iż:

- 1) w odniesieniu do działań w zakresie czynnej ochrony ekosystemów:
 - a) w granicach obszaru objętego planem nie występują naturalne i sztuczne zbiorniki wód powierzchniowych, meandry cieków, śródpolne i śródleśne torfowiska, tereny podmokłe, oczka wodne, polany, wrzosowiska, murawy, wyjątkowo cenne ekosystemy i krajobrazy oraz wyróżniające się twory przyrody nieożywionej,
 - b) w granicach obszaru objętego planem występują grunty leśne podlegające zmianie sposobu użytkowania na cele nierolnicze i nieleśne – przedmiotowe grunty obejmują powierzchnie ok. 1,20 ha, a ich docelowe zagospodarowanie obejmować będzie realizację drogi publicznej oraz terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – realizacja ciągu drogi publicznej stanowi element niezbędny w celu umożliwienia urbanizacji przedmiotowego terenu, natomiast pozostałe grunty leśne - wylesiane na rzecz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, stanowią w rzeczywistości wyłącznie pojedyncze enklawy rozmieszczone wewnątrz terenów przeznaczonych na cele budowlane.
Mając na uwadze powyższe oraz brak ingerencji w zwarte kompleksy leśne należy stwierdzić, iż planowane zagospodarowanie terenu nie wpłynie na ciągłość i trwałość ekosystemu leśnego,
 - c) część obszaru objętego planem (południowo-zachodni fragment, o powierzchni ok. 2,69 ha) zlokalizowany jest w zasięgu korytarza ekologicznego GKPdC-6 Puszcza Świętokrzyska – mając na uwadze, iż przedmiotowy obszar w kontekście ustaleń planu zagospodarowania zostanie jako tzw. druga linia zabudowy, która co do zasady charakteryzuje się mniejszą intensywnością zabudowy a najszerszy fragment korytarza ujętego w obszarze objętym planem wynosi ok. 105 m, przy jego minimalnej szerokości w danym miejscu 2,55 km, zakłada utrzymanie dotychczasowej drożności przedmiotowej struktury,
- 2) w odniesieniu do ustalonych zakazów i ograniczeń w zagospodarowaniu:

- a) zapisy planu w zakresie dopuszczanego zakresu regulacji nie przewidują naruszenia ustalonych zakazów właściwych dla rozpatrywanej formy ochrony przyrody niemniej projektowane zagospodarowanie może doprowadzić do:
- ograniczenia miejsc żeru i rozrodu fauny, w szczególności przez przekształcenia pokrywy glebowej i realizację ogrodzeń
 - likwidacji drzewostanu wynikającej z realizacji dróg oraz posadowienia budynków na działce budowlanej,
- b) wskazany zakres przekształceń można by uznać za ingerencję w strukturę obowiązującej formy ochrony przy czym odstępstwo od zakazów zawarte w §4 ust. 2 pkt 1 uchwały Nr XXXV/616/13 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 23 września 2013 r. dotyczącej wyznaczenia Konecko-Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu odnosi się do obowiązujących studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona została ocena oddziaływania na środowisko, w tym również zatwierdzonych przed wejściem w życie przedmiotowej regulacji,
- c) obszar objęty planem został ujęty w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Stąporków przyjętym uchwałą Nr XVI/159/2011 Rady Miejskiej w Stąporkowie z dnia 29 grudnia 2011 r. jako teren zabudowy jednorodzinnej – MN,
- d) sporządzona w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca ustaleń studium z uwagi na skalę opracowania oraz zasięg ustaleń oraz ocena nie odnosi się konkretnie do wskazanego obszaru formułując ustalenia ogólnie w stosunku do głównych inwestycji mogących mieć wpływ na komponenty środowiska przyrodniczego, w tym nowych terenów zabudowy mieszkaniowej:
- „Realizacja nowej zabudowy mieszkaniowej będzie polegała na dopełnieniu i uzupełnieniu już istniejących terenów mieszkaniowych. Nowe zainwestowanie z zakresu budownictwa jednorodzinnego nie będzie miało też znaczącego wpływu na zdrowie ludzi, zabytki i krajobraz kulturowy. (...) Planowana zabudowa mieszkaniowa spowoduje stworzenie ładu przestrzennego, obejmującego zachowanie właściwych relacji pomiędzy terenami zabudowanymi i terenami otwartymi, zaplanowany, zharmonizowany z krajobrazem kształt urbanistyczno-architektoniczny pojedynczych budynków i ich zespołów oraz dbałość o czystość i porządek. Nowe inwestycje budownictwa mieszkaniowego nie spowodują istotnych zmian środowiska naturalnego i negatywnego wpływu na sposób zagospodarowania przestrzeni.”
- „Z uwagi na rosnące zapotrzebowanie na nowe tereny mieszkaniowe i inwestycyjne o charakterze produkcyjnym, usługowym oraz potrzebę istnienia w mieście i gminie przestrzeni publicznych a także nieunikniony proces rozwoju komunikacji sugerowane w Studium rozwiązania są korzystne dla poprawy jakości i poziomu życia mieszkańców. Nie naruszają też zasad ochrony środowiska.”
- przedmiotowe studium wraz prognozą oddziaływania na środowisko uwzględniającą ww. wskazania uzyskało ze strony Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach (pismo znak: RDOŚ-26-WPN.II-7041-79/10/mk z dnia 30 lipca 2010 r.) pozytywną opinię w zakresie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko oraz uzgodnienie z zakresie ochrony wartości przyrodniczych obszarowych form ochrony przyrody obowiązujących w granicach gminy Stąporków, w tym Konecko-Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Podsumowując należy stwierdzić, iż ustalenia przyjęte w granicach obszaru objętego planem:

- a) uwzględniają działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów oraz nie naruszają celów ochrony wyznaczonych w ramach obszaru chronionego krajobrazu,
- b) nie naruszają zakazów i ograniczeń w zagospodarowaniu terenu określonych uchwałą Nr XXXV/616/13 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 23 września 2013 r.

h. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Jako zasoby naturalne można rozumieć każdy element środowiska przyrodniczego. Ponieważ jednak wpływ ustaleń planu na wody, gleby, klimat, rośliny, itp. elementy omówiono wcześniej, w tym miejscu pod pojęciem „zasoby naturalne” zdefiniowano oddziaływanie na udokumentowane złoża surowców naturalnych. Teren objęty ustaleniami projektu planu znajduje się poza granicami udokumentowanych złóż surowców naturalnych. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż realizacja projektowanego dokumentu nie będzie miała żadnego wpływu na zasoby naturalne.

i. Oddziaływanie na klimat akustyczny

Żadne z przedsięwzięć określonych w projektowanym dokumencie nie będzie źródłem istotnych zmian w klimacie akustycznym (poza zwiększonym krótkotrwałym hałasem związanym z prowadzeniem prac budowlano-montażowych, który jednak ogranicza się do terenu budowy, zaplecza budowy oraz dróg dojazdowych i związany jest z każdym procesem inwestycyjnym). Mając na uwadze wymagania obowiązujących przepisów, dotyczących zasad kształtowania warunków akustycznych w środowisku, w ustaleniach projektu planu zakwalifikowano pod względem akustycznym tereny oznaczone symbolami: MN.1, MN.2 jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz tereny oznaczone symbolami: MNU1, MNU2 jako tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej, w ramach których, zgodnie z obowiązującymi przepisami, istnieje obowiązek zachowania dopuszczalnego poziomu hałasu. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż respektowanie zapisów planu pozwoli na zachowanie klimatu akustycznego na poziomie określonym w przepisach odrębnych.

j. Oddziaływanie na ludzi i dobra materialne

Nie przewiduje się by realizacja projektowanych terenów mogła mieć bezpośredni stały negatywny wpływ na zdrowie i warunki życia ludzi. Jedynie na skutek prowadzonych prac budowlanych okresowo należy spodziewać się zwiększonej emisji hałasu, której źródłem będą pracujące maszyny, a także zwiększonej emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych pochodzących ze źródeł komunikacyjnych. Są to jednak oddziaływania nieuniknione przy realizacji każdej inwestycji budowlanej. Funkcjonowanie terenów zabudowy może natomiast w sposób pośredni oddziaływać pozytywnie na lokalną społeczność poprzez stworzenie miejsca do życia.

Nie należy spodziewać znaczącego oddziaływania na istniejące dobra materialne, występujące na przedmiotowym obszarze, przy czym na skutek realizacji ustaleń projektu planu powstaną nowe dobra materialne - zabudowa, infrastruktura techniczna czy komunikacja, jako elementy poprawiające dotychczasowy poziom życia i zaplecze do dalszego rozwoju.

k. Oddziaływanie na dziedzictwo kulturowe

Obszar objęty planem znajduje się obszarami objętymi formami ochrony zabytków, o których mowa w art. 7 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r., poz. 282 z późn. zm.) oraz ujętymi w gminnej ewidencji zabytków.

8. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU

Określenie zestawu uniwersalnych wytycznych służących ochronie przyrody i środowiska oraz niwelujących negatywne oddziaływania jest trudne. W zależności od zastosowanej techniki oraz opracowanej technologii, wrażliwości poszczególnych komponentów środowiska i przyrody na niekorzystne formy oddziaływania jest różna.

Projektowany dokument w celu zminimalizowania potencjalnych oddziaływań, które mogą być skutkiem realizacji jego zapisów, wprowadza następujące rozwiązania eliminujące, ograniczające i kompensujące, w tym:

- 1) wprowadza zakaz realizacji przedsięwzięć powodujących przekroczenie standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych, w szczególności w zakresie hałasu, wibracji, emisji zanieczyszczeń oraz promieniowania elektromagnetycznego;
- 2) wprowadza zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem:
 - a) przedsięwzięć stanowiących cele publiczne w rozumieniu przepisów odrębnych,
 - b) wylesień mających na celu zmianę sposobu użytkowania terenu zgodnie z określonym przeznaczeniem;
- 3) kwalifikuje się pod względem akustycznym tereny oznaczone symbolami: MN.1, MN.2 jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz tereny oznaczone symbolami MNU1, MNU2 jako tereny zabudowy mieszkaniowo – usługowej,
- 4) określa zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, ważnej ze względu na prawidłowe funkcjonowanie każdego terenu;
- 5) ustala zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu.

W przypadku respektowania zapisów planu stan środowiska przedmiotowego obszaru nie powinien ulec pogorszeniu, dlatego w prognozie oddziaływania na środowisko nie wyznacza się dodatkowych rozwiązań, które mogłyby zapobiegać, ograniczać i rekompensować negatywny wpływ na środowisko projektowanego zagospodarowania.

9. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU

W ustaleniach planu położono szczególny nacisk na działania zarówno zabezpieczające środowisko, jak i modelujące je w ten sposób, który stara się harmonijnie wpisać każdy proces inwestycyjny. Projektowane funkcje przyczynią się do pewnych zmian w stanie środowiska, które szczegółowo zostały opisane

w przedmiotowej prognozie oddziaływania na środowisko. Jednak przy zastosowaniu szeregu rozwiązań mających na celu zminimalizowanie potencjalnych negatywnych oddziaływań, nie należy spodziewać się skutków, które należałoby klasyfikować w kategorii zagrożeń środowiska.

W związku z powyższym nie formułuje się rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w planie. Prognoza oddziaływania na środowisko była sporządzana równocześnie z opracowaniem planu miejscowego. Dzięki temu możliwe było wprowadzenie takich rozwiązań, które pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najkorzystniejszych, a zarazem optymalnych kierunków działań.

10. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.

Żadne rozwiązania zawarte w projektowanym dokumencie nie będą powodować transgranicznego oddziaływania na środowisko.

11. POTENCJALNE ZMIANY W ŚRODOWISKU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU

Ponieważ tereny objęte projektem planu nie są objęte ustaleniami obowiązujących planów miejscowych, w związku z powyższym w przypadku braku realizacji postanowień przedmiotowego dokumentu prawdopodobne mogą być następujące scenariusze, w tym:

- utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania – nie nastąpiłaby tym samym żadna istotna zmiana w środowisku,
- możliwość uzyskania decyzji o warunkach zabudowy (po spełnieniu warunków określonych przepisami art. 61 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym) co przyczyniłoby się do powstania przekształceń w zakresie rzeźby, powierzchni biologicznie czynnych, klimatu, roślinności, krajobrazu, itp.

12. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.

Zgodnie z art. 32 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym organ sporządzający plan miejscowy – Burmistrz Stąporkowa – zobowiązany jest przynajmniej raz w czasie kadencji rady przeprowadzić analizę zmian w zagospodarowaniu przestrzennym (w tym realizacji projektowanego dokumentu). Jednak przepisy w/w ustawy nie regulują metod analizy zapisów planu. Instrumentem badania jakości środowiska jest monitoring, zapisany w odrębnych aktach prawnych. Jego zakres i częstotliwość pomiarów zależy od rodzaju inwestycji zapisanych w planie. Za najważniejsze, z punktu widzenia ochrony środowiska należy uznać monitorowanie zmian jakości wód podziemnych i jakości powietrza.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Niniejszy dokument jest prognozą oddziaływania na środowisko projektu „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części terenu sołectwa Czarniecka Góra”. Sporządzony dokument zawiera prezentację i ocenę ww. projektu z punktu widzenia problemów środowiska przyrodniczego, jest dokumentem sporządzanym obowiązkowo, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Część opisowa prognozy składa się z następujących części:

- Informacji ogólnych (wprowadzenia) na temat sporządzanego dokumentu, jego podstaw prawnych, przedmiotu i celu opracowania oraz materiałów wykorzystywanych przy sporządzaniu prognozy;
- Analizy i oceny stanu istniejącego środowiska, w tym na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem – obszar objęty planem o powierzchni 16,78 ha położony jest w sołectwie Czarniecka Góra w gminie Stąporków. Istniejące zagospodarowanie terenu obejmuje: użytki drogowe, zabudowę mieszkaniową oraz usługową, grunty leśne oraz grunty rolne, przy czym należy zaznaczyć, iż znaczną część wskazanych gruntów rolnych porasta drzewostan co w zestawieniu z istniejącymi podziałami ewidencyjnymi nieruchomości dyskwalifikuje obszar jako przydatny z punktu widzenia racjonalnej gospodarki rolnej. Obszar objęty opracowaniem położony jest w kierunku północno – zachodnim od wzniesienia, którego wierzchołowa zlokalizowana jest pomiędzy miejscowościami Mokra i Czarniecka Góra. W północnej części rozpatrywanego obszaru występują piaski, żwiry i mulki rzeczne powstałe w okresie Zlodowacenia Środkowopolskiego, natomiast w południowej części zlokalizowane są piaskowce, mułowce, ilowce z wkładkami sydereytów pochodzenia jurajskiego. Zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. 2016 poz. 1911) analizowany obszar znajduje się w JCWPd Nr PLGW200085. W granicach obszaru objętego planem nie występują udokumentowane złoża kopalin, wód podziemnych oraz tereny górnicze, obszary objęte formami ochrony zabytków, o których mowa w art. 7 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r., poz. 282 z późn. zm.) oraz ujęte w gminnej ewidencji zabytków. Występują natomiast obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55 z późn. zm.): Konecko – Łopuszniański Obszar Chronionego Krajobrazu.
- Analiza i ocena istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczących obszarów chronionych:
 - stan atmosfery i jej główne źródła zagrożenia – do głównych źródeł zagrożenia terenów objętych planem zaliczono: sąsiedztwo innych terenów zurbanizowanych co sprawia, iż pozostaje on pod wpływem niskiej emisji zanieczyszczeń powietrza pochodzących z indywidualnych źródeł ciepła oraz lokalnych kotłowni oraz istniejące ciągi komunikacyjne, w tym przede wszystkim drogę gminną - ruch samochodowy powoduje bowiem emisję do atmosfery szeregu zanieczyszczeń gazowych, powstających podczas spalania paliw płynnych w silnikach pojazdów.
 - stan wód powierzchniowych i podziemnych - zgodnie z „Planem zagospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” (Dz. U. 2016 poz. 1911) JCWP Czarna Maleniecka od źródeł do Krasnej charakteryzuje się złym stanem, natomiast JCWPd Nr PLGW200085 ma dobry stan chemiczny i ilościowy oraz jest niezagrożona nieosiągnięciem zakładanych celów środowiskowych,
 - zagrożenia środowiska powodowane przez hałas - na terenie objętym planem nie ma punktu pomiarowego, jednak można przyjąć, że głównym jego źródłem może być hałas drogowy,
 - zagrożenia środowiska powodowane przez promieniowanie elektromagnetyczne - na terenie objętym planem do potencjalnych źródeł oddziaływania w tym zakresie zaliczyć można istniejące linie

- elektroenergetyczne niskiego i średniego napięcia, które w momencie przebudowy istniejącej sieci oraz zmiany formy do kablowej zostanie zminimalizowane,
- Analiza i ocena celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym albo krajowym, istotnym z punktu widzenia projektu planu - przy sporządzaniu przedmiotowego projektu uwzględniono wytyczne i cele ochrony środowiska przyjęte w dokumentach o randze międzynarodowej, które dotyczą się różnych aspektów środowiska, zwłaszcza w zakresie jego ochrony. Dodatkowo wzięto pod uwagę również cele ochrony ustanowione na szczeblu krajowym, w tym przede wszystkim zawarte w II Polityce Ekologicznej Państwa z perspektywą do 2025 r. Do najważniejszych z nich, w kontekście zakresu ustaleń planistycznych, wymienić należy m.in.: zasadę równego dostępu do środowiska przyrodniczego, zasadę uspołecznienia polityki ekologicznej, zasadę prewencji.
 - Przedstawienia ustaleń zawartych w projekcie planu, w tym zaproponowanych rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych:
 - informacji o głównych celach, zawartości planu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami - podstawę formalną do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części terenu sołectwa Czarniecka Góra stanowi uchwała Nr XXXVI/229/2017 Rady Miejskiej w Stąporkowie z dnia 30 czerwca 2017 r. zmieniona uchwałą Nr XVII/104/2019 Rady Miejskiej w Stąporkowie z dnia 17 października 2019 r.
 - celem dokumentu jest wyznaczenie nowych terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz mieszkaniowo – usługowej.
Ustalenia planu są powiązane z następującymi dokumentami:
 - Planem zagospodarowania przestrzennego województwa świętokrzyskiego,
 - Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Stąporków,
 - opracowaniem ekofizjograficznym sporządzonym na potrzeby rozpatrywanego planu miejscowego,
 - ustalenia projektu planu - na obszarze objętym planem wyróżniono następujące rodzaje terenów:
 - MN - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - MNU – teren zabudowy mieszkaniowo – usługowej,
 - KDD - teren drogi publicznej – dojazdowej.
 - Analiza i ocena przewidywanego znaczącego oddziaływania ustaleń planu na środowisko oraz wpływ jego ustaleń na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego – w wyniku realizacji ustaleń planu dojdzie do miejscowej likwidacji pokrywy glebowej i roślinności (skutkiem przemieszczenia warstwy próchnicznej będzie również zniszczenie poziomów glebowych, zmiana warunków wodno-powietrznych gleby). Stan aerosanitarny powietrza mogą pogorszyć spaliny pracujących na budowie maszyn i pojazdów (w tym samochody o dużym tonażu, przewożące ładunki), które będą również źródłem hałasu. W/w oddziaływanie będą miały charakter lokalny, krótkoterminowy ograniczony do terenu budowy, jego zaplecza oraz dróg dojazdowych - uwzględniając wynikający z ustaleń planu zakaz przedsięwzięć powodujących przekroczenie standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych, w szczególności w zakresie hałasu, wibracji, emisji zanieczyszczeń oraz promieniowania elektromagnetycznego zakłada się, iż będzie to oddziaływanie krótkotrwałe i chwilowe wynikające z maszyn budowlanych i pojazdów pracujących na placu budowy.

Zmiany powierzchni terenu podczas prac ziemnych, będą zjawiskiem trwałym, tylko częściowo odwracalnym, nie ma bowiem możliwości całkowitego odtworzenia pierwotnych warunków glebowych, w sensie przyrodniczym. Należy jednak zauważyć, iż na danym terenie nie stwierdzono ponadprzeciętnej różnorodności w zakresie fauny i flory, rozmieszczenia siedlisk przyrodniczych lub miejsc żerowania stąd

wskazane wyżej oddziaływania będą miały skutek negatywny lecz ich zakres nie powinien być znaczący dla środowiska.

Funkcjonowanie nowych dróg dojazdowych, ze względu na niewielkie natężenie ruchu jakie będą generować (będą one stanowiły przede wszystkim dojazdy do projektowanych terenów zabudowy) nie powinny stanowić znaczącego źródła hałasu czy zanieczyszczeń powietrza.

Analizując wpływ na pozostałe komponenty środowiska, w szczególności ludzi oraz dobra materialne należy wskazać, iż uruchomienie nowych terenów inwestycyjnych stanowić będzie pozytywny i długoterminowy bodziec dla rozwoju struktury gospodarczej gminy oraz rynku pracy.

- Przedstawienia rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu – w projekcie planu zawarte są różne rozwiązania eliminujące, ograniczające i kompensujące negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym między innymi:
 - wprowadzono zakaz realizacji przedsięwzięć powodujących przekroczenie standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych, w szczególności w zakresie hałasu, wibracji, emisji zanieczyszczeń oraz promieniowania elektromagnetycznego;
 - wprowadzono zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem przedsięwzięć stanowiących cele publiczne w rozumieniu przepisów odrębnych oraz wylesień mających na celu zmianę sposobu użytkowania terenu zgodnie z określonym przeznaczeniem;
 - określono zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, ważnej ze względu na prawidłowe funkcjonowanie każdego terenu;
 - ustalono zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu.

W przypadku respektowania zapisów planu stan środowiska gminy nie powinien ulec pogorszeniu, dlatego w przedmiotowej prognozie oddziaływania na środowisko nie wyznacza się dodatkowych rozwiązań, które mogłyby zapobiegać, ograniczać i rekompensować negatywny wpływ na środowisko projektowanego zagospodarowania.

- Przedstawienia rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie planu – ponieważ w ustaleniach planu położono szczególny nacisk na działania zarówno zabezpieczające środowisko, jak i modelujące je w ten sposób, który stara się harmonijnie wpisać każdy proces inwestycyjny w otaczający krajobraz oraz zastosowano szereg rozwiązań mających na celu zminimalizowanie potencjalnych oddziaływań, nie należy spodziewać się skutków, które należałoby klasyfikować w kategorii zagrożeń środowiska. W związku z powyższym nie formułuje się rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w planie;
- Informacji o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko - żadne rozwiązania zawarte w projektowanym dokumencie nie będą powodować transgranicznego oddziaływania na środowisko;
- Informacji dotyczących potencjalnych zmian w środowisku, które mogłyby powstać w przypadku braku realizacji postanowień projektowanego dokumentu – tereny objęte projektem planu nie są objęte ustaleniami obowiązujących planów miejscowych, w związku z powyższym w przypadku braku realizacji postanowień przedmiotowego dokumentu prawdopodobne mogą być następujące scenariusze, w tym:
 - utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania – nie nastąpiłaby tym samym żadna istotna zmiana w środowisku,
 - możliwość uzyskania decyzji o warunkach zabudowy (po spełnieniu warunków określonych przepisami art. 61 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym) co przyczyniłoby się do powstania przekształceń w zakresie rzeźby, powierzchni biologicznie czynnych, klimatu, roślinności, krajobrazu, itp.

- Propozycji dotyczących przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania - zgodnie z art. 32 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym organ sporządzający plan miejscowy – Burmistrz Stąporkowa – zobowiązany jest przynajmniej raz w czasie kadencji rady przeprowadzić analizę zmian w zagospodarowaniu przestrzennym (w tym realizacji projektowanego dokumentu). Jednak przepisy w/w ustawy nie regulują metod analizy zapisów planu. Instrumentem badania jakości środowiska jest monitoring, zapisany w odrębnych aktach prawnych. Jego zakres i częstotliwość pomiarów zależy od rodzaju inwestycji zapisanych w planie. Za najważniejsze, z punktu widzenia ochrony środowiska należy uznać monitorowanie zmian jakości wód podziemnych i jakości powietrza.